

ה"ט 26703/07/14 - נ כ .. נגד פ ע, ק ע, א ע, ה נ, ג א, ג א, א א

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 26703-07-14 כ נ' ע ואח'

בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי

המבקשת נ כ ..

נגד

המשיבים

1. פ ע

2. ק ע (קטין)

3. א ע

4. ה נ

5. ג א

6. ג א

7. א א

פסק דין

א. הבקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת:

1. בפניי בקשה למתן צו מניעת הטרדה שהוגשה לפי הוראות החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**").

2. הקשר בין הצדדים: המשיבה הינה שכנה של המשיבים.

3. בבקשה שהגישה המבקשת היא עתרה להרחיק את המשיבים ממנה ומדירת המגורים בה היא גרה כיוון שנהגו בה באלימות ובהטרדה מאיימת כדלהלן:

א. המשיבים נוהגים להכות את ילדיה הקטנים של המבקשת ולקללם ולאיים עליהם ואף לקלל את המבקשת.

ב. המשיבים פרצו לביתה בכוח, שברו את דלת הבית והמשיב 3 שהוא אביהם של המשיבים 1-2 סטר לה בפניה.

4. בדיון שנערך הוסיפה המבקשת, כי המשיבים הינם עבריינים המסוכסכים עם כל השכונה, כי הם מכנים אותה בשמות גנאי ומתערבים לה בחיי הפרטיים.

ב. עמדת המשיבים:

5. המשיבים התנגדו למתן הצו האמור ולגרסתה העובדתית של המבקשת וטענו כדלהלן:
- א. המשיבים לא מכחישים כי היה סכסוך, אלא שלדבריהם הסכסוך כלל לא היה עם המבקשת אלא עם בן זוג שהיא חיה עמו כיוון שזה השליך סכין לעברו של ילד מבני משפחתם והכה אותו. עוד הם הוסיפו, כי הסכסוך הסתיים בפיוס ולא ברור להם מדוע הגיעו לבית המשפט.
- ב. המשיבים טוענים כי לא הכו את המבקשת ולא סטרו לה או נכנסו לביתה.
- ג. מתווה נורמטיבי להכרעה על יסוד הוראות החוק :**
6. בפתח החוק, בסעיף 1 שבו, מוגדרת מטרתו נאמר שהיא:
- "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".
7. החוק נוקט לשון כללית ומתייחס לכל אדם, כאשר בדברי ההסבר מובא הטעם להגנת המוטרדים. וכך נאמר במבוא לדברי ההסבר:
- "המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'Stalking' מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי נסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד".
8. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת.
9. הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושות איום, לעיתים עד כדי "אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה...".
10. המונח "הטרדה מאיימת" מוגדר באופן נרחב מאוד בסעיף 2 לחוק, כך:

"2(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו; 2(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.

2(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין".

11. בסעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מאיימת מצוי פירוט של האיסורים, אשר ניתן לכלול במסגרת צו מניעת הטרדה מאיימת, ובהם האיסורים הבאים: להטריד את הנפגע; לאיים על הנפגע; לבלוש אחר הנפגע או לפגוע בפרטיותו; ליצור קשר עם הנפגע; להימצא במרחק מסויים מדירת מגוריו או מרכבו; לאסור עליו להחזיק נשק.

12. סעיף 4 (א) לחוק למניעת הטרדה מאיימת, מסמיך את בית משפט, אם "נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת", להורות לאותו אדם במסגרת צו מניעת הטרדה מאיימת להימנע מלעשות את המעשים המפורטים בסעיף 5 לחוק הנ"ל. בנוסף לכך, רשאי בית משפט ליתן צו מניעת הטרדה מאיימת אם התנהגותו של האדם נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לאדם אחר או כי הוא עלול לבצע בו עבירת מין, או אם סמוך לפני הגשת הבקשה פגע בגופו של אדם אחר, ביצע עבירת מין באדם אחר או כלא אדם אחר שלא כדין (סעיף 4 (ב)-(1)-(2) לחוק למניעת הטרדה מאיימת, אשר הוא זהה מילולית לעילות לצו למניעת אלימות במשפחה, כאמור בסעיף 3 (1)-(2) לאותו חוק).

13. מכאן עולה, כי המחוקק התכוון להרחיב את העילות להוצאת צווים, שבמקור היו במסגרת בני המשפחה, על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, לכלל הציבור, ולשם כך נחקק חוק למניעת הטרדה מאיימת.

14. **כאשר מדובר באלימות ממש או בעבירת מין שבוצעו סמוך לפני הגשת הבקשה, אין צורך להוכיח דבר נוסף, ואירועי העבר הם העילה לצו למניעת אלימות במשפחה או לצו למניעת הטרדה מאיימת.** אם מדובר בחשש לכך שאותו אדם יבצע משהו בעתיד, על בית המשפט להשתכנע כי התנהגותו של אותו אדם נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לאדם אחר או כי הוא עלול לבצע בו עבירת מין. במקרה אחרון זה, אנו מנסים למנוע פעולה בעתיד, רק על פי הערכת

מצב שאותו אדם מסוכן ועלול לגרום למבקש פגיעה פיזית או יבצע בו עבירת מין.

15. העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה **בעבר**, או **נקט איומים כלפיו** (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

16. המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, אלא מבחן אובייקטיבי ובסעיף קטן 2(ב) לחוק, נתן המחוקק דוגמאות להטרדה מאיימת (ראה בש"א 170662/07 **אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים**, [פורסם בנבו], מפי כב' השופט יעקב שיינמן).

17. ההטרדה כמשמעותה בחוק למניעת הטרדה מאיימת, הינה פגיעה בכל דרך שהיא באורח חייו ובשלוות חייו של האחר, בין אם הדבר נעשה במישרין ובין אם הדבר נעשה בעקיפין ומשמעות המילה "מאיימת", משמעה שהיא צופה פני עתיד, דהיינו, כי המטריד יחזור על מעשיו ולא דווקא במשמעות מילולית הרגילה של איום (ה"ט (ת"א) 15212-06-11 **ס. ר. נ. י. ר.** (2011-06-20, פורסם במאגרים)).

18. **אם יינתן צו מניעת הטרדה מאיימת, עליו להיות מידתי:**

החוק הינו חלק ממערך החקיקה הכללית במדינת ישראל שחלקו קיים מקדמת דנא וחלקו חקיקה חדשה יחסית הבאה, למנוע ולעצור ככל האפשר, התנהגות אלימה בחברה הישראלית, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965, בחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א - 1991 ובחוק העונשין תשל"ז - 1977.

19. יודגש, כי החוק נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו שלבית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל) ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה (בר"ע (י-ם) 179/04 **נס שובל נ מרים ניסים** (2004-08-10, פורסם במאגרים)).

20. הפעלת האמצעים העומדים לרשות בבית המשפט מושפעת מחומרת הטרדה (סע' 4 לחוק). אם עסקינן בהטרדה מאיימת "סתם", רשאי בית המשפט להטיל את האיסורים שבסעיף 5(א)(1) עד (4) (הכוללים: איסור למניעת הטרדה, איום, בילוש מארב, התחקות או פגיעה בפרטיות, ואיסור יצירת קשר). אם ההטרדה נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית או המשך פגיעה, רשאי בית

המשפט להטיל את הצווים המפורטים בסעיף 5(א) ו-6 לחוק (הכוללים: הרחקה מדירת הנפגע, מרכבו, ממוקום עבודתו, ממוקום לימודיו או ממוקום אחר שהנפגע נוהג להימצא בו בקביעות, ואיסור החזקת נשק). אמנם, חלק מהאיסורים והמגבלות שבית המשפט מוסמך להטיל, מובנים מאליהם. מובן מאליו כי חל איסור לאיים ולפגוע בפרטיות, גם ללא צו לפי החוק. יחד עם זאת באיסורים ובמגבלות שבית המשפט יכול להטיל, במיוחד כאשר מוכח חשש לפגיעה ממשית, יכולה להיגרם פגיעה בחירויות ובזכויות (ה"ט (שלום קר') 56467-01-14 מאיר ביטון נ משה רוסו (11-02-2014), פורסם במאגרים)).

ד. מן הכלל אל הפרט:

21. התרשמתי מרמת מתח ועוינות גבוהה בין בעלי הדין באולם הדיונים.
22. התרשמתי כי המשיבים נוהגים לבוז למבקשת, צועקים לעברה ואף בזו לבא כוחה והכל באולם הדיונים כאשר מבטחי משמר בית המשפט הוזמנו לאור ההתנהלות של המשיבים.
23. אין ספק, כי המשיבים מגלים עניין בחייה הפרטיים של המבקשת ומתערבים הלכה למעשה במעשיה האישיים ודי בכך כדי להוות הטרדה מאיימת.
24. אני מאמין למבקשת, כי אכן המשיבים פרצו לביתה וסטרו לה כטענתה וכי אכן היא סובלת מהתנכלות יומיומית מצד המשיבים. אינני מאמין למשיבים כי לא היה כל מגע בינם לבין המבקשת. מחד גיסא הם טוענים בבית המשפט כי כלל אינם מכירים אותה ומצד שני הם מתערבים בנעשה בביתה ועם בני זוגה. גרסתם של המשיבים אינה מקובלת עלי.
25. בעלי הדין אמנם שכנים, אך יש לאפשר לכל אחד מהם להתנהל ב"שקט תעשייתי" ללא הטרדה ו/או הצקה ובוודאי ללא אלימות.
26. בשעה שאני קובע כי התקיימה הטרדה מאיימת מצד המשיבים כלפי המבקשת לרבות אלימות, קמה עילה למתן הצו המבוקש.

ה. סיכום ותוצאה:

27. לאור כל האמור לעיל, אני מקבל הבקשה בחיוב ומאריך הצו שניתן במעמד צד אחד ביום 14/7/14 על כל רכיביו למשך 4 חודשים מהיום.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ד, 21 יולי 2014, בהעדר הצדדים.